# Каритас София




## Годишен отчет 2011

# Съдържание


Въведение ..... 1

Кои сме ние ..... 2

Структура ..... 3

През 2011 ..... 3

Достъп до образователни ресурси за деца от малцинствени общности ..... 5

Грижи за изоставени, болни и стари хора ..... 7

Центрове за хора с увреждания ..... 9

Новото през 2011 ..... 10

Център за подкрепа на жени в неравностойно положение ..... 13

Интеграция на бежанци и мигранти ..... 15

Намаляване на вредите сред употребяващите психо-активни вещества ..... 17

Доброволците в Каритас ..... 19

Финансиране през 2011 ..... 20

Къде да ни намерите ..... 21


Проектите през 2011 г. осъществихме с финансовата подкрепа на:

- Каритас Австрия
- Каритас Амброзиана
- Каритас Белгия
- Каритас Грац
- Каритас Италия
- Католически служби за помощ
- Пътеки на мира
- Енория „Сан Джорджо“ (Болоня, Италия)
- Сдружение за подкрепа на България(енория Йона, Швейцария)
- Скаути от Клюш
- Деян Вълчев
- Борислав Петров
- Виолета Станичич
- Дамски клуб „Диамант“
- Фондация „Воля за живот“
- Фондация „Комунитас“
- Баумакс България
- Градус 1
- Биотроник България
- Кауфланд България
- Престиж 96
- Данон Сердика
- Агенция по заетост
- Държавна агенция за бежанци към МС
- Министерство на здравеопазването
- Министерство на вътрешните работи
- Община Бургас
- Община Куклен
- Община Тунджа
- Община Ямбол
- Столична община


Заглавие: Годишен отчет 2011
Издател: Каритас София
Директор: Цветомир Думанов

Предпечат: Стилует ЕООД
Печат: Стилует ЕООД
Тираж: 1000 бр.
Спонсор: Баумакс България

UniCredit Bulbank
IBAN: BG83UNCR76301008463805
BIC: UNCRBGSF
Титуляр на сметката: Каритас София

STUDIO PROTO

# Въведение



Caritas е милосърдна любов – призвание на всеки вярващ. Католическата Апостолическа Екзархия в България създаде Каритас София преди близо 20 години, за да обедини усилията на вярващите, които искат да засвидетелстват обичта към ближния си. В началото на съществуването си организацията се насочи към спешното осигуряване на хуманитарна помощ, която в първите години на прехода бе жизнено необходима за оцеляването на хората. По-късно се ориентирахме към дългосрочната грижа за най-уязвимите: старите хора, децата в риск, хората с увреждания, наркозависимите. С помощта на чуждестранни партньори Каритас София създаде модели, някои от които бяха възприети и подкрепени от държавната и местната власт, а други все още съществуват в очакване това да се случи.

Годишният отчет на Каритас София за 2011 е обзорен преглед на дейностите, реализирани от нашата организация през тази година. Това е едно кратко обобщение на извършеното. Искаме да посочим акцентите в нашата работа и да привлечем вниманието на всички, които са съпричастни към страдащите. Всеки е добре дошъл и има място в Каритас. За бедността и любовта няма принадлежност – нито религиозна, нито етническа…

Благодаря за усърдната работа и себеотдаване на всички доброволни и платени сътрудници на Каритас в нашата епархия! Вие сте свидетели на любовта! „Вие сте солта на земята и светлината на света“!

Благодаря на духовниците за пастирското отношение към Каритас в тяхната енория!

Благодаря и на нашите партньори и дарители за доверието и безрезервната подкрепа!



Епископ Христо Пройков
Апостолически Екзарх



Живеем в шизофренно общество на свръхматериално производство и потребление. Това ни докара икономическата криза. Живеем в измисления свят на телевизията, като за първи път в историята на човечеството ценностите не се формират в семейството, църквата и училището, а от търговци на изображения, които търсят бърза печалба. Изкушенията са повече от всякога, авторитетите са поставени под съмнение, представата за елит е сринатата, езикът е сведен до 300 думи. Телевизията масово насочва хората към отказ от мислене, тя е идеологията на новото видеопоколение. Въпреки лъскавите измислени неща, които затрупват човека, той е нещастен. На Земята живеят повече хора днес, отколкото през цялата история на човечеството. За да съхраним душите си ни трябва много любов, състрадание, солидарност, съчувствие и търпение. Към всеки и всички. Каритас е любов. Божията любов към цялото човечество. Любов, която не познава ограничения. Любов над всичко, за бедните и маргинализираните от истеричната, безсмислена надпревара в натрупване на материални блага от т.нар. квазиелити. Ние прилагаме тази любов в действие. Стремим се да развиваме човека в неговата цялост – материално и духовно, най-вече духовно, работейки в сърцето на Църквата. Каритас е надежда, че човешкото достойнство не е празна дума. Каритас е сърце, което вижда и чувства несправедливостта на зле устроения свят. Каритас е състрадание, съчувствие и убеждение, че няма излишни хора. Всеки е на мястото си, защото е Божие създание. Когато човек страда има една надежда и тя е, че Каритас е насреща винаги готова да даде утеха и надежда.

Ние имаме много проекти – амбулаторни грижи на улицата и в дома, социални центрове, учебни центрове, кампании за човешки права. Каритас София е всичко това и още. Животът е повече от оцеляване. Всеки има право да живее с достойнство. Каритас София помага на хората да си помогнат, като работи в партньорство с тях.

Този отчет е още една врата, която отваряме, да ви поканим да бъдем солидарни в усилията ни да премахнем бедността!



Иво Драганов
Председател на УС на Каритас София

# Кои сме ние




*„Каритас“ не е една от многото филантропски организации, а е необходимият израз на дълбока човешка любов, с която Господ ни е създал по Свой образ, събуждайки в сърцата ни импулса да обичаме.“*

(папа Бенедикт XVI)

**Каритас** е израз на братолюбие и е институционална форма, с която Църквата дава възможност на вярващите да засвидетелстват своето милосърдие и на нуждаещите се да получат достатъчно за достоен живот. Наред с подчертана социалната си функция, **Каритас** е и пасторален инструмент за изграждане и развитие на християнски добродетели.

**Каритас** е педагогическо тяло, действащо в рамките на Църквата и, заедно с духовната йерархия и християнската общност, подкрепя братолюбието и дейностите за справедливост, солидарност, мир и надежда между християните в цялото общество. Благотворителността е грижа за всеки човек, а не специфичен дълг на едно техническо тяло. Главната задача на **Каритас** е да усилва чувството за отговорност и солидарност на хората, развивайки и координирайки конкретни, видими и смислени действия на социално ниво, да засвидетелства пред всеки, че „Бог е любов“ (Deus Caritas est).

**Каритас** толерира дейностите, в които активно участва общността, с която е по-лесно да се развият добри и автентични отношения, както и да се обединят усилията за предоставяне на материални услуги, лобиране и застъпнически действия, обучения за развитие на общността, овластяване на бедните и комуникация с цялото общество. Тези дейности **Каритас** реализира чрез знакови (символични) проекти, с които показва на общността и на обществото като цяло, че един по-добър свят е възможен, особено щом е изграден върху ценностите на Божието царство. **Каритас** подкрепя и анимира застъпнически действия на общността пред публичните институции, обявявайки се за по-справедлива и включваща социална система, като използва аргументите и на своите знакови дейности. Но Каритас не приема директно задачи и отговорности, които, в светлината на социалното право, са ангажимент на държавни (общински) институции.

Каритас София е най-голямата милосърдна организация на Католическата Апостолическа Екзархия в България. Организацията е учредена през 1993 година и е вписана в регистъра на Министерство на правосъдието като юридическо лице с нестопанска цел – сдружение, определено за извършване на обществеополезна дейност.

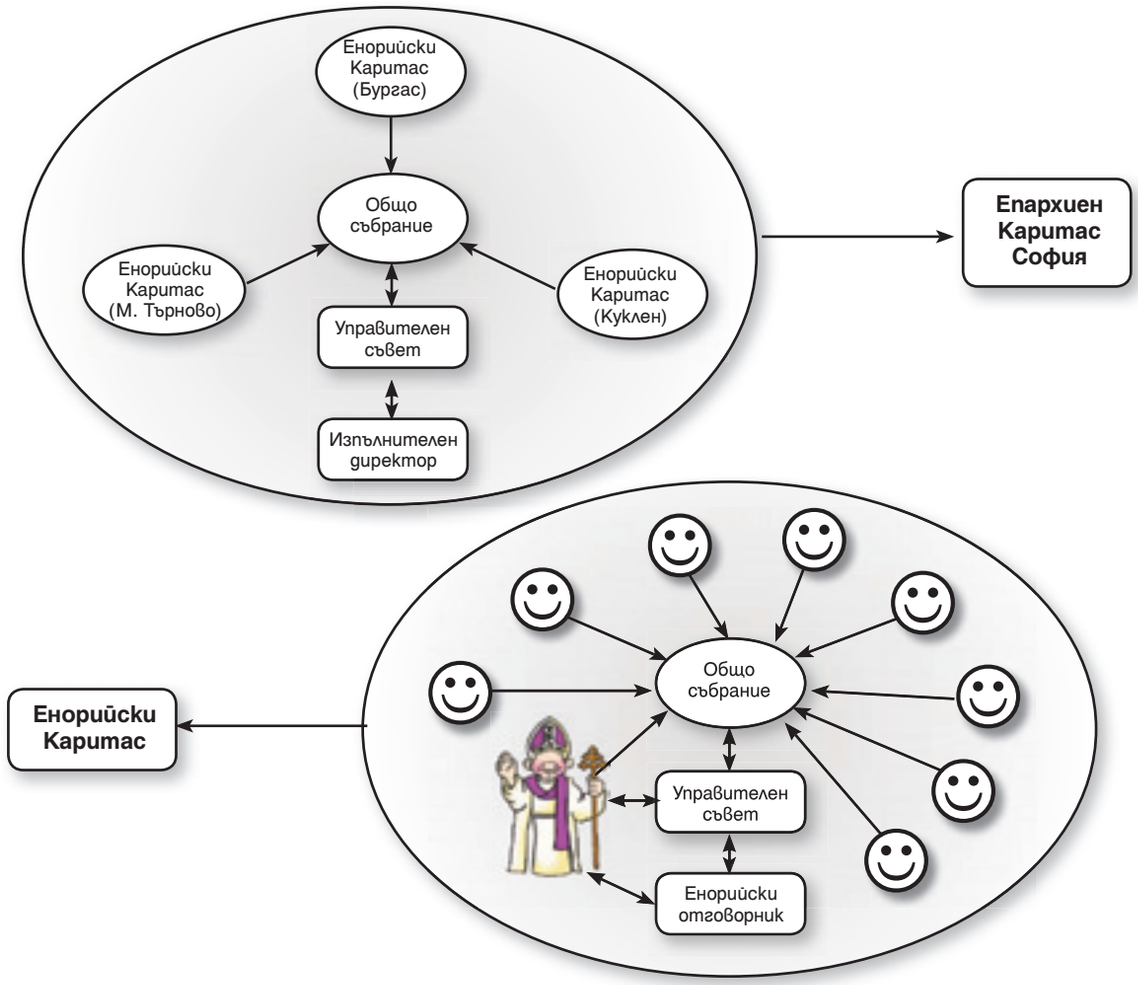
Каритас София е създадена да подкрепя Католическата Апостолическа Екзархия в усилията ѝ да намали страданията на хората в неравностойно социално положение, без оглед на каквато и да било тяхна принадлежност към религия, раса и пр. Грижата към нуждаещите се е не само духовна и материална помощ, но и публичност на техните потребности – „глас на безгласните“. Каритас София е призвана да бъде и възпитател на духовни добродетели – да учи и да стимулира хората да помагат на своя ближен, да дава възможност на всеки, който желае, да бъде доброволец. Функция на Каритас София е да подкрепя своята мрежа от енорийски организации в страната като координира действията им при епархийни акции и им помага да разработят и реализират идеите си по места.

Върховен орган на Каритас София е Общото събрание, в което членуват представители на енорийските структури на Каритас от Бургас, Куклен и Пловдив. Този форум определя стратегическите насоки за развитие и избира Управителен съвет, който назначава Изпълнителен директор. Същите правила се прилагат и в енориите. Структурата съответства на тази на Католическата Апостолическа екзархия и на нейния дух на автономност и субсидиарност.

Каритас София е член на Националната католическа федерация „Каритас България“ – обединение на милосърдни организации на католическите епархии в страната. Посредством Каритас България Каритас София е част от Каритас Интернационалис.

# Структура

Каритас е част от Католическата църква и организационната структура съвпада с църковната. Епархийният Каритас София е регистриран по закона за юридическите лица с нестопанска цел и представлява мрежа от енорийски организации, които са неформални групи на доброволци. Всяка енорийска организация излъчва свои представители в Общото събрание на Каритас София. Това е върховният орган, който определя стратегическите насоки за развитие и избира Управителен съвет, а той назначава Изпълнителен директор. Решенията на Общото събрание се изпълняват чрез проекти, които се определят от управителното тяло и се реализират от изпълнителното. Този организационен принцип е валиден и на енорийско ниво. Духовният водач на общността (епископ или свещеник) е лидер и на Каритас, и неговата роля е решаваща.




# През 2011

- се грижихме за децата и младежите с увреждания в специализираните ни центрове в София и Ямбол,
- посещавахме в домовете им изоставени възрастни хора в София, Пловдив, Малко Търново и Покрован,
- помагахме на деца от ромски и турски произход в Куклен и с. Баня да напреднат в образованието,
- мобилните ни екипи в София и Бургас се срещаха с млади хора, злоупотребяващи с наркотични вещества, за намаляване на вредите от употребата им,
- подготвихме доброволни и платени сътрудници за действие в случаи на природни бедствия,
- участвахме в международния проект за превенция на вредите от интернет,
- дадохме възможност на доброволци да участват в нашите дейности, а за самите доброволци организирахме обучения и срещи в страната и в чужбина,
- работихме с помощта на доброволци с децата в Държавната агенция за бежанците към МС.
- помогнахме на 10 души да се завърнат в страните си по произход,
- осъществихме редица информационни кампании.
- избран бе нов състав на Управителния съвет на Каритас София, поради изтичането на втория пореден мандат на предходния.


КАРИТАС

# *Откакто посещавам центъра, оценките ми са много добри, всяка година завършвам с отличен успех.*

***Гюлер, 8 клас***

От втори клас посещавам центъра на Каритас София в Куклен. Сега вече съм осми и не усетих как сладко минаха тези години. Брат ми в момента също посещава занималнята – вече трета години. Много сме доволни, защото учителките са много добри, помагат за домашните, обясняват ни уроците и решаваме допълнителни упражнения. Когато имаме време, играем. Откакто посещавам центъра оценките ми са много добри, всяка година завършвам с отличен успех. Сприятелих се с различни деца, не само на моята възраст, но и помалки. В занималнята се срещнах и с най-добрите си приятелки. Там всички учим заедно, всеки помага на другия. Ако не идвах в центъра, нямаше да има кой да ми обяснява нещата, които в училище не разбирам. Ние, по-големите, когато можем помагаме на по-малките ученици и ги защитаваме в училище, когато имат проблеми. Чувствам се като в едно голямо семейство. Когато ни остава свободно време, учителките ни измислят различни игри на думи, рисуваме картички за празниците, изработваме мартенички. Също така от занималнята се организират много екскурзии за учениците с най-висок успех, така децата се трудят, за да си повишат успеха. През изминалата година аз имах щастието да посетя Австрия, защото успехът ми беше отличен. Пътувахме със самолет и се настанихме в столицата Виена. Благодаря на Каритас, че ми даде възможност да посетя места, които не съм виждала. И се надявам да има още много такива екскурзии за малките приятелчета от центъра. Искам да уча в гимназията с профил биология и химия и след това да продължа обучението си в университет за фармацевт.

Достъпът до качествено образование за деца от уязвими етнически групи е комплексен проблем от ключово значение за цялостното им бъдещо развитие и интеграция. Ние осъзнаваме това и влагаме значителни усилия, време и средства в общностите, с които работим. Децата от центъра за извънучилищна подготовка и дейности „Св. Св. Кирил и Методий“ в гр. Куклен са от семейства с различен етнически произход – български, ромски, турски и с различна религиозна принадлежност - православни, католици, мюсюлмани. Те подготвят своите уроци и надграждат знанията си, а свободното време се организира в групи по интереси - художествено творчество, художествено слово и математика. Заниманията в центъра и съвместната работа допринасят за обогатяване на техния светоглед и възпитават във взаимоотношения на толерантност и уважение. Екипът ни от квалифицирани педагози помага на децата да поддържат добър успех в училище и да се подготвят за кандидатстване след 7 клас. Те помагат на децата да открият своите заложби и да развият своите таланти. Заниманията в центъра допринасят за по-добро гражданско образование, което помага на младите да бъдат информирани, да познават историята и културата на своята родина, да растат в духа на толерантност, да приемат различното като нещо нормално, което обогатява и прави света по-пъстър, интересен и красив.



Проект за достъп на роми до стандартни образователни ресурси - с. Баня, община Нова Загора, цели да подпомогне достъпа на ромски деца до стандартни образователни ресурси, както и да осигури по-високи стандарти на образование в проектното училище с преобладаващ процент ромски деца, като обхваща 200 ромски деца в предучилищна, начална и прогимназиална степен. Изграждаме работещо партньорство с ромски родители, учители, образователни експерти, общностни работници, предимно доброволци и представители на местните институции, което прави възможно участието на голям брой заинтересовани страни в процеса. Нашите добри проектни практики са работата ни с Родителско-учителска асоциация и развитието и прилагането на съобразено с културата на ромите образование. Особено внимание обръщаме на подобряването на училищната среда в проектното училище. С участието и на родителите осигуряваме топъл обяд за децата в училище, като доказана във времето практика за насърчаване на редовното посещение. Подпомагаме 2 извънкласни дейности в проектното училище-клуб „Млад изследовател“ и клуб „Добрата домакиня“. Осигуряваме технически средства за учебния процес и обучение за преподавателите. Традиция е да стимулираме децата, постигнали най-добри резултати с екскурзии.



# Единствените хора, които ми помагат, са една приятелка и екипът на Каритас.

**Анелия, 57 г.**

*Вследствие на тежка болест Анелия може да движи само главата си, да чете книги и да гледа телевизия. 79-годишната й майка Атанаска е на легло повече от година след тежък инсулт и е напълно парализирана.*

Мама може само да диша сама, да преглъща, ако някой й подаде вода или храна, това е. А на мен през 1989 г. ми поставиха диагнозата сирингомиелия. Бях шокирана, не бях подготвена за подобно изпитание. Претърпях две операции. Мъчително преживях нарастващото затруднение да полагам грижа за двете ми малки деца. Съпругът ми се разведе с мен и отведе дъщерите ми, за 14 години съм виждала един път по-малката. Съвзех се и реших да се боря за себе си, за духа си. Физическата ми зависимост ме прави безпомощна във всяка житейска ситуация, което не ме освобождава от отговорност за моя живот и този на майка ми.

Останахме с моята майка сами, без помощ и подкрепа от близките хора. Не мога да помръдна от леглото, трябват ми хора, които да ми помогнат.

От 1 януари 2011 г. майка ми бе лишена от услугата личен асистент. Първо, потребителите били много, а асистентите малко. Второ, майка ми беше 7-а в списъка на резервите в район „Слатина“. Една от причините да ми се откаже беше, че не се справих, не успях да намеря човек, който да отговаря на условието да бъде личен асистент.

Здравната политика по отношение на моето заболяване напълно ме лишава от правото на поддържаща рехабилитация, в резултат на което двигателната ми активност се свежда само до движение на главата. Не мога да се грижа нито за себе си, нито за майка си.

Единствените хора, които ми помагат, са една приятелка и екипът на Каритас. Сестрите ни посещават 2 пъти седмично като ни помагат с поддръжката на личната хигиена, хранят ни и най-важното – дават ни човешка топлина и разбиране.

Това, което мога, е да изпращам на хората само приятни, светли и добри мисли. За всичко останало се нуждаем от много, много, много дела за поддържане на нашето душевно и физическо състояние: ежеседмично закупуване на санитарни консумативи – памперси, пелени, ръкавици, антидекубитални мазила и медикаменти, заплащане на денонощни домашни грижи, поддържаща рехабилитация и психотерапия, медицински грижи, водене на пълноценен духовен и социален живот. Искам да направя онова, което здравият разсъдък изисква, за да изпълня моето предназначение според Божия промисъл. Събирам любов и радост в душата си и споделям тези чувства със заобикалящите ме хора. Бих искала да им помогна Бог да сгрее техните сърца. Имам мечта - искам да направя от жилището си дом.

Независимо дали живеят в големия град или в обезлюдено село, има стари и болни хора без близки или изоставени от близките им. Те се нуждаят преди всичко от контакти с други хора, от внимание, от социални и медицински грижи. Всичко това е необходимо, за да живеят с достойнство. Водени от това, ние поддържаме два центъра за домашни грижи – в София и Малко Търново. В тях работят мобилни екипи от медицински сестри и доброволци. Те се грижат за хронично болни стари хора, които живеят изолирани от обществото. Оказват им първична медицинска помощ под контрола на техните лични лекари, помагат им за личния тоалет и в домакинството, съпровождат ги при необходимост до здравни и социални институции. Пакетът от услуги включва: медицински манипулации; следене на жизнените показатели (кръвно налягане, пулс, кръвна захар); контрол на приема на медикаменти; грижа за тялото; общо мобилизиране и раздвижване; помощ в домакинството; пазаруване; консултиране; посредничество в контактите с личните лекари и други лекари специалисти; придружаване и подкрепа при осъществяване на контакт с други социални и здравни институции. През 2011 екипите ни извършваха средно месечно по 190 домашни посещения в София и 370 в Малко Търново и съседните села. Нуждите са големи и не е по възможностите ни да откликнем на всички, но се стремим да покажем един добре работещ модел с надежда да бъде възприет от институциите.



В Пловдив група доброволци към енорийския Каритас „Възнесение Господне“ помага на стари и болни хора в тежко положение. Освен медицинските грижи и помощ в ежедневието, възрастните хора получават любов, разбиране и човешка подкрепа, което за тях, в много случаи е най-важното и необходимото.

И през 2011 поддържахме центъра за стари хора в с. Покрован, общ. Ивайловград, където постоянните жители на селото са 110, като 90% от тях са над 65 год. възраст. Ние помагаме на хората от Покрован да преодолеят изолацията чрез нашия дневен център, в който приготвяме, сервираме и разнасяме храна по домовете, осигуряваме възможности за социални контакти чрез ежедневни срещи и празненства. Посетителите на Центъра имат възможност да плетат и да играят на занимателни игри. Осигуряваме и пътуващ лекар в селото два пъти седмично.



# Тук винаги е забавно!
# Всички са ми приятели и всички обичам.

***Иван, 37 години***

*Иван посещава център „Благовещение“ почти от самото му откриване преди 12 години. Тук той има възможност да избяга от скуката и да се смее с приятелите си, да твори и да се развива. Мечтае да работи в оранжерия.*

Учил съм до 8-ми клас в Момин проход и исках много да продължа, да завърша за градинар, да работя в оранжерия, но ме разубедиха, обясниха ми, че няма да има работа за мен. Това, разбира се, не ме е отказало, пак си обичам цветята и отглеждам много. Искам да посетя Ботаническата градина в Балчик, защото от Центъра сме били само в Софийската. Ако имах възможност да отида в оранжерия, не бих излязъл от там 24 часа. Това ми е голямата любов, още от 5-6 клас. Каквото посадя - всичко се хваща, затова много често роднините, които ме викат да им помагам, казват: „Ти имаш лека ръка“.

След като завърших училище, си седях вкъщи, никъде не ходих, даже на почивка не бях ходил. Живея в къща извън София с майка ми и баща ми, имам 2 кучета и кокошки, за които само аз се грижа - сменям водата да не замръзва, обаждам се да поръчвам храна. Зимата седя на компютъра, разглеждам в интернет за цветята, как да се грижа за тях, да науча нещо повече, говорим си с приятели по скайп, гледам телевизия, времето минава. Обичам да се разхождам до магазина, пазарувам и на комшията, помагам му. Ама най-хубаво ми е като дойда тук.

В Центъра работя с глина, изработвам различни съдове и купи, обработвам я като я меся, разполагам я, точа я, и на грънчарско колело също работим. Помага ни арт терапевтът. Преди глината рисувах, от 2-3 години спрях, но вкъщи имам 4-5 много хубави маслени картини. Харесва ми да идвам тук, защото е различно, а вкъщи сам е скучно. Тук се виждам с приятелите си и с хората от центъра. Понякога си правим тържества, водиха ни дори на клуб, имаше музика и гледахме пиеса. Чакам с нетърпение лятото, за да отидем пак заедно на почивка. Вече 3 пъти сме ходили в Равда с Влади - директора на Центъра и помощния персонал. Миналата година даже се качвах сам на кану – единичка и го управлявах сам. Следобедите ни организираха различни игри, но най-много седяхме на плажа.

В грижата за хората с увреждания основната ни цел е създаването на благоприятни условия и подкрепяща среда за социализация и личностно развитие на децата и младежите с увреждания, повишаване на тяхната активност и степен на самостоятелност и независимост. Двата ни центъра в София и Ямбол са специализирани в грижата за лица с физически и ментални увреждания: детска церебрална парализа, синдром на Даун, сколиоза, прогресивна мускулна дистрофия, изоставане във психо-физическото развитие. Те нямат достъп до обучение и не могат да посрещат своите жизнени потребности самостоятелно.



Центърът за социална рехабилитация и интеграция „Благовещение“ в София се посещава от 32–ма души на възраст от 13 до 38 години, а Дневният център „Каритас“ в Ямбол - от 20 души на възраст между 18 и 36 години. Поради липсата на средства екипите и в двата центъра са силно ограничени и за децата и младежите там в момента се грижат арт терапевт, социален педагог и кинезитерапевт. Ръководителите на центровете съвместяват множество функции, дори и на шофьор.

Специалистите по арт-терапия организират занимания по изработване на сувенири, керамични произведения, декоративни пана, апликации, рисунки. Арт-терапията подобрява пространствената ориентация, цветовите представи, фината моторика и сръчност, развива познавателните способности, отключва творческия потенциал, дава по-голяма самоувереност при правене на избор, вземане на решения и изразяване на емоции. В отлично оборудваните зали кинезитерапевтите се грижат за контролиране на регресивния процес на увреждането и стабилизиране на двигателния апарат. И до двата центъра осигуряваме специализиран транспорт „от врата до врата“.

В повечето случаи двата центъра са единственото място, където хора с увреждания могат да се срещат, да общуват и да участват в различни дейности заедно, там са техните приятели, там е техният свят, в който се случва нещо различно.

# Новото през 2011



Проектът „Намаляване на риска от бедствия в Югоизточна Европа“ е регионална пилотна инициатива и се реализира в кв. „Долно Езерово“, гр. Бургас. Състои се в обучение на хората за самоорганизиране и ефективна реакция по време на бедствие. Формирахме 2 групи от доброволци, които да работят с хората от общността по отношение превенцията на бедствия. Осъществихме 5 обучения на теми „Намаляване риска от бедствие“, „Първа долекарска помощ“ и „Отговор в бедствени ситуации“. Интервюирахме общо 35 семейства, които живеят в най-рисковите зони; проведохме тренировъчна евакуация. Изработихме информационна брошура „Как да реагирате при наводнение?“.



На 10 и 14 май, в рамките на няколко часа дневно, екип от 12 доброволци на Каритас Бургас проведе благотворителна инициатива „Съпричастни за Япония“. Доброволците и служителите на Каритас Бургас изработиха стотици знаменца и сърца в знак на съпричастност към японския народ. Целта на кампанията беше да събере средства и послания на съпричастност към народа на Япония, пострадал от опустошителното земетресение и последвалата го вълна цунами на 11 март 2011 година. 87 бургазлии написаха своите послания в специална книга и дариха средства в касичките на кампанията. Набраните средства от кампанията бяха 153,50 лв.

В навечерието на Коледа участвахме в първия за София Немски коледен базар, организиран от Столична община и Посолството на Германия. Събитието имаше за цел да събере средства за храна и оборудване на социалните трапезарии в столицата. Каритас София подкрепи начинанието чрез благотворителна продажба на коледни картички и сувенири, изработени от децата с увреждания от център „Благовещение“, София.





През май 2011 започнахме работа по програма „Укрепване на Националната програма по туберкулоза“, като основната задача е да се сътрудничи на здравната система с оглед ранното откриване и успешно лечение на туберкулоза сред имигранти и младежи в риск в София и Бургас. Основните дейности са идентифициране на нуждаещите се от тези услуги, работа на терен за мотивиране за изследване на съмнителните за туберкулоза и насочването им към лечебни заведения за диагностика и лечение.

Чрез Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ и Дирекция „Европейски фондове и международни програми и проекти“ осигурихме стаж на двама стажанти, чиито минимални възнаграждения бяха финансирани от Агенцията по заетостта. В продължение на 6 месеца те участваха в мобилната работа с наркозависими в Бургас. В Бургас разширихме работата си като открихме дропин център, в който наркозависимите получаваха същите услуги, както в мобилните ни центрове.





В началото на септември четири деца от нашия Център за извънучилищна подготовка и дейности в Куклен и двама ръководители участваха в Международна младежка среща във Виена, организирана от Каритас Австрия. В срещата взеха участие младежи на възраст от 12 до 14 години от 8 държави в Европа. Основните теми и направления, които се разглеждаха и дискутираха, бяха свързани със значението на образованието и мотивация за него.



С тържествена благословия от Монс. Христо Пройков бе официално открит новият Център за социална рехабилитация и интеграция на деца и младежи с увреждания „Благовещение“. Благодарение на подкрепата на Столична община и Район „Триадица“, той посреща нуждите на своите клиенти в нова ремонтирана сграда. Разполагаме с отлично оборудвана зала за кинезитерапия, работилница за арт и трудо-терапия, кабинет на социалния педагог, всекидневна и трапезария.



В периода от май до октомври 2011 г. с финансовата помощ на Фондация „Комунитас“ реализирахме един курс по терапевтична конна езда (хипо терапия), в който се включиха 20 младежи от нашия Център „Благовещение“. Подкрепени от инструктор и от служители и доброволци, младежите научиха повече за конете, придобиха самоувереност и спокойствие и подобриха концентрацията си. За всички тях това бе изключително преживяване. Така надградихме услугите в нашия Център, изведохме хората на открито извън „защитената среда“ на Центъра, помогнахме им да придобият нови знания и умения и постигнахме лечебно-терапевтичен ефект. Емоционалното въздействие на тази терапия е уникално.



Чрез краткосрочен проект, финансиран от Държавната агенция за бежанци, подпомогнахме интеграцията на 44 деца на бежанци и спомогнахме за преодоляване на чувството за изолираност. Предоставихме им възможност за участие в адаптирани извънучилищни дейности и ползване на подходящи за тях учебни пособия. Децата имаха възможност да се запознаят с архитектурни и културни забележителности в нашата столица, да се изразят творчески и да участват в концерт.



В помощ на мигрантите, които искат да се завърнат у дома, реализирахме проект за устойчиво доброволно завръщане от България. Информирахме мигрантските общности за тази възможност и подкрепихме 10 души да отпътуват за родината си, където да се реинтегрират и да получат възможност за ново начало. Проектът „За устойчиво доброволно завръщане от България на граждани от трети страни“ реализирахме от февруари до юни 2011 по процедура на Европейски фонд за връщане.



През октомври сътрудници и доброволци на Каритас София участваха в духовно упражнение на тема „Прошката“. В Малко Търново се събраха 25 души и в продължение на 2 дни те слушаха беседите на Отец Петр Цвркал, имаха възможност да размишляват върху думите му и над филма, който заедно гледаха, да научат повече за местната история и природа. Това бе част от усилията ни да обогатим нашите сътрудници и да ги обединим около християнските ценности, които ни водят в делата ни.



През ноември проведохме национална конференция за доброволчеството по повод обявяването на 2011 за Европейска година на доброволчеството. На форума се събраха представители на неправителствени организации, преподаватели в средни и висши учебни заведения, и доброволци. Конференцията формулира послание към международния фестивал на солидарността в Страсбург (2-5 декември 2011).



През декември повече от 40 доброволци и платени служители на Каритас София се събраха на годишна среща да представят работата си и да обсъдят ключови предизвикателства за развитието на организацията. Това допринесе за засилване чувството за принадлежност и на екипния дух. На срещата взеха участие членовете на Управителния съвет на Каритас София и Генералният секретар на Каритас България.



# Те ми върнаха вярата

***Даниела, 40г.***

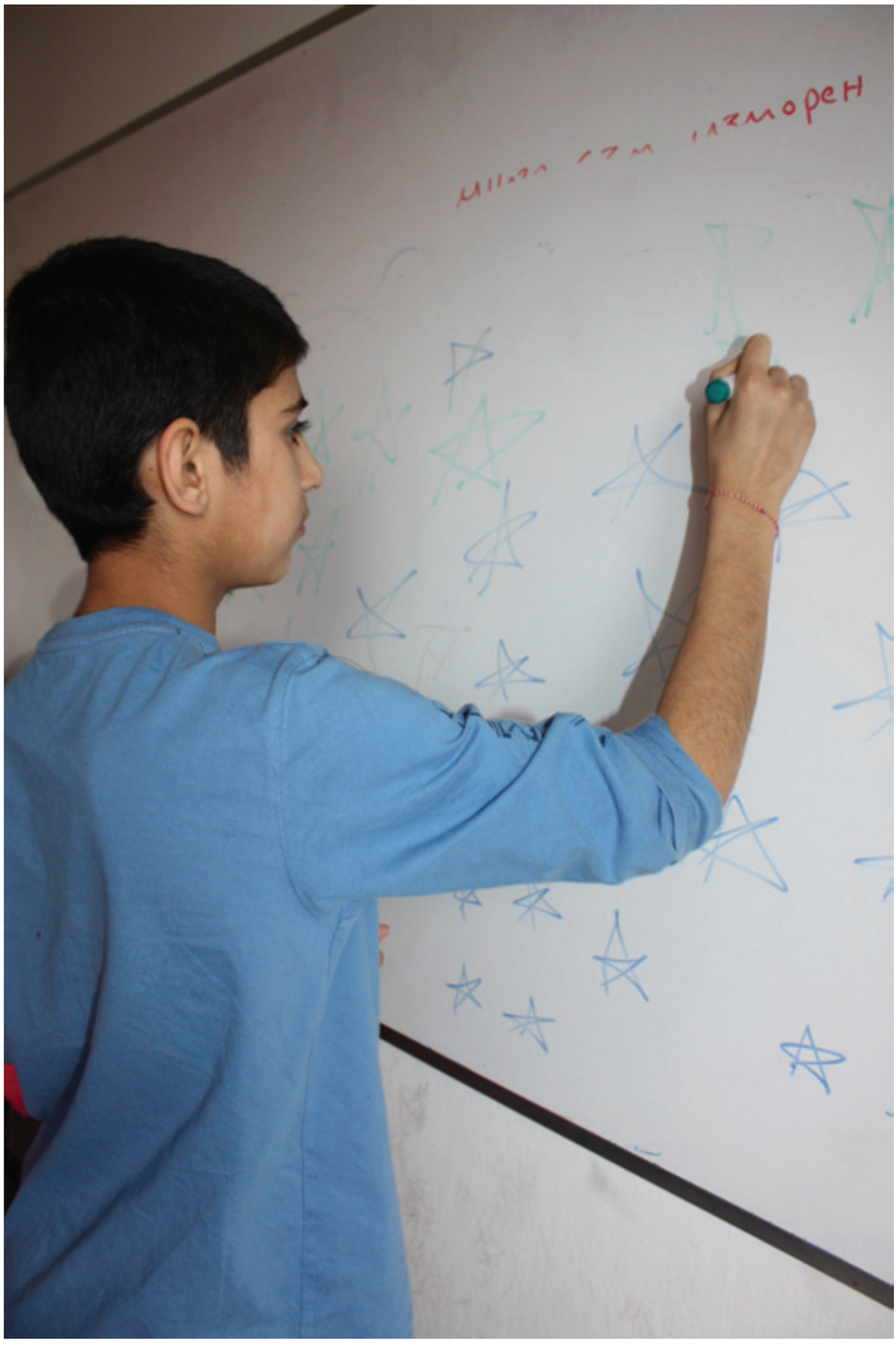
*Даниела е имала труден живот, но казва за себе си, че не е героиня. Усмихва се и споделя спокойно своята история, докато завършва изработването на малка кукличка от филц. Предупреждава, че никой не е застрахован, но и че надежда винаги има.*

През 2005 г. останах сама с детето си, веднага след като родих. Още преди раждането отидох в Майчин дом и питах има ли начин да ми се помогне с отглеждането на детето, за да мога да работя. Бях чула, че мога да го оставя за една година, но ми обясниха, че ще повлияе на развитието му и реших да се боря. Дадоха ми адреса на център „Рождество Христово“ и аз отидох там с Георги, тогава той беше на 40 дни. Оттам се прибрах с пакет памперси и обещание за работа! Видях лъч светлина, повярвах, че има хора, на които можеш да се опреш. Луд късмет имах, че отидох да попитам и открих центъра. Там измислихме името на бебето, те ми дадоха първата количка. Такива отношения никъде не съм срещала и тези хора продължават да правят това вече толкова години. Започнах с най-елементарната работа - плетях. 4 месеца живях в апартамента на бащата, докато един ден той се върна и ни изгони на улицата. Останах посред зима в студа на улицата - с бебето, детското креватче и всичките ни вещи. Пак от центъра ме свързаха с една жена с увреждане, която ме приюти за няколко месеца, а аз ѝ помагах с обгрижването. Там останахме 5 месеца. Един ден таткото пак се обади, и тъй като условията бяха ужасни - трябваше да ставам по няколко пъти на вечер да помагам - реших да опитам да се върна в апартамента му. Прибрахме се при него, но след 2 месеца ме удари, загубих съзнание и много се уплаших, взех си заповед да не ме доближава и си тръгнах. Имаше момент, в който 2 месеца живях с една от жените, които работят в центъра. За 2 години 6 пъти съм се местила. Отново центърът ми помогна като ме включиха в програма и ме настаниха в квартира заедно с още много майки. Останахме там 1,5 години, докато бащата не се появи отново. Този път говорих със социалните и по техен съвет той ми направи пълномощно, с което спокойно заживях в апартамента. През всичките тези години, търсейки работа и подслон, редовно посещавах центъра – тук никога не са ми отказали нещо. Те ми върнаха вярата. Силен характер съм и оцелях през всичко това, но нямаше да издържа нито психически, нито физически, ако не ми бяха подали ръка. Сега идвам по 2 пъти в седмицата и работя с филц. В началото шиех кукли на ръка, от канап, от тогава има много голямо развитие, нещата се обновяват постоянно. Преди 4 години си взех машина и започнах да се уча да шия и сега дори помагам в една друга фирма. През цялото време се опитвам да съчетая и да работя по няколко неща наведнъж. Никой не е застрахован.

Никога не съм била притисната финансово и не си представях, че ще ми се случи, но всеки може да остане гладен. Пожелавам на хората, на които се случва, да не се обезверяват. Когато аз дойдох тук, бях наистина гладна, а това е най-страшното, особено, ако си с дете. Все пак намерих хора, които да ми помогнат да стъпя отново на крака. Благодаря им.

Социален Център „Рождество Христово“ в София е създаден от Католическата църква за материално и морално подпомагане и социално стабилизиране на жени в неравностойно положение. Приоритетната група са жените, които сами отглеждат децата си, а основна цел е жените да се научат да си помагат сами. В момента центърът подпомага и майки - бежанки. Центърът предлага редица творчески и стопански дейности, в които майките могат и се стимулират да участват съобразно своите способности и желания. Освен като среда за общуване и трудова терапия, тези дейности служат на майките и като източник на макар и скромни допълнителни доходи. Това е работа в ателието за изработване на керамични сувенири и меки играчки, в кухнята, където се приготвя храна за всички присъстващи жени и деца, занимания с децата, поддържане на ред и хигиена в Центъра. През 2011 Центърът се присъедини към дейностите на Каритас София.





# „А! Искам още нещо да кажа. Мерси, България, мерси!”

***Джамал*, на 13 г.***

*Срещаме се с него в една от класните стаи на Държавната агенция за бежанците. Там има още 3 по-малки момиченца, които правят диктовка с помощта на една от доброволките на Каритас София. Джамал е седнал на един от чиновете и тихо чете на глас текст от буквара. Пита ме какво значи „магьосник“.*

Идвам от Ирак, Багдад и преди 7 месеца пристигнах в България. Тук съм с мама, тате и сестричката ми, която е на 9 години. Сега двамата с нея учим в един клас. В курса съм от 3 месеца. Тук всеки ден от 2 до 4 учим, четем, пишем, помагат ни госпожата и доброволците от Каритас. Дени (доброволка по проекта) пише на дъската, помага и ни обяснява думите, правим диктовки, играем една игра - „Колелото на късмета“ - с която практикуваме буквите и четенето. Много обичам да уча и вече знам много добре да чета, но още не знам всички думи. Подготвям си бавно домашните, защото пиша много красиво. В началото започнахме с азбуката, със звуковете и буквите и бързо преминахме към четене на изречения и текстове. Много е забавно и бързо научавам всичко. Тук всички са ми приятели и играем заедно. Зимата не излизаме много навън, защото е студено, играем в салона с топки, правим гимнастика. В училище най-много обичам да играя на народна топка, там си имам един много добър приятел от България, а тук най-добрият ми приятел се казва Емир. Като порасна искам да стана футболист.

Обичам да живея в България, защото в Ирак не е хубаво. Искам да имам къща и да живея там с мама, тате и сестра ми. И едно куче! Много обичам кучетата. Нищо друго не искам! Ти знаеш ли, откъде мога да си купя куче?

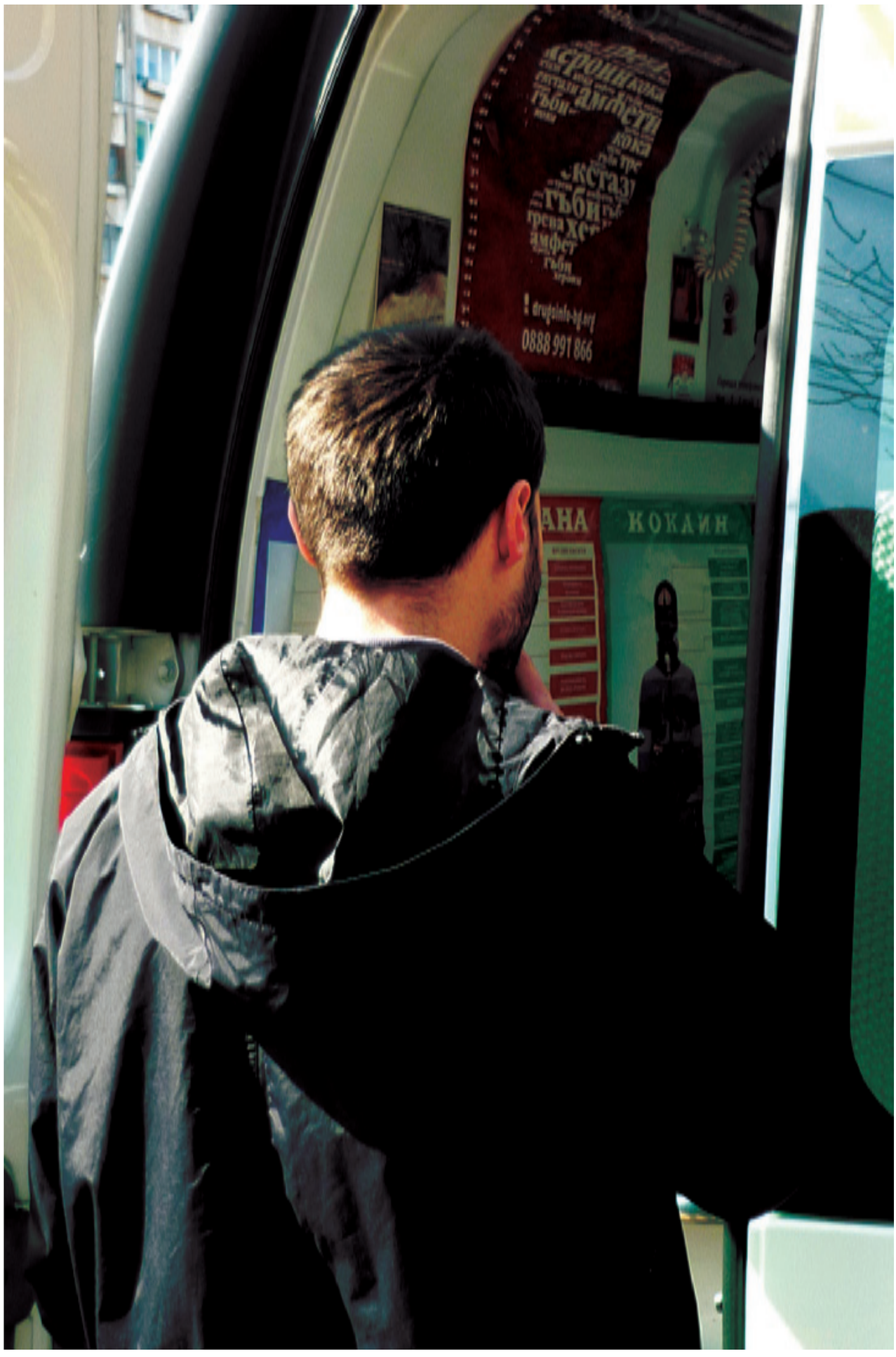
Работим по доброволчески проект, подпомагащ по-бързото адаптиране на деца и юноши от бежански семейства в българското общество. 25 доброволци ефективно подпомагат работата на експерта по образованието в Интеграционния център към Държавната агенция за бежанци и играят основна роля за приспособяването на децата и младежите към българската среда и към образователната система в страната. Всички деца преминават обучителен курс по български език в рамките на 3 месеца, за които се научават да четат и да пишат азбуката. След явяване на изпит се определя нивото на техните знания и съответния клас, в който ще продължат образованието си в България. С трудностите, които срещат при изучаване на езика, с домашните работи за училище и с други проблеми, с които се сблъскват, помагат доброволците. По време на заниманията децата изучават различни предмети, четат, правят диктовки, решават задачи. Това дава възможност на родителите спокойно да посещават курсовете по български език. Голямото предимство е, че на всяко дете може да се обърне индивидуално внимание, а доброволците не са само учители, но и техни приятели. С тях децата учат, докато играят, и се чувстват спокойни и сигурни. Проектът осъществяваме с помощта на Натаниел Брукмен – доброволец от Корпуса на мира и в партньорство със CVS България.




Друга форма за интеграцията на деца бежанци и търсещи закрила е програмата за запознаване със забележителностите на нашата столица и за творчески изяви. Чрез включването на доброволци и от други страни създаваме една интеркултурна среда на общуване, разбира се, с помощта на експерти преводачи.

Подкрепяме желаещите наши сънародници срещнали трудности при интеграцията си в Европа да се завърнат в България, както и на мигранти дошли у нас, да се завърнат в своите страни по произход при справедлива и прозрачна процедура: да планират пътуването и пристигането си, да ползват консултантски услуги и финансови средства за едно ново начало в родната страна. През 2011 дадохме такава възможност на 2 българи, 8 иракчани и 2 грузинци.

*Името на детето е променено от съображения за сигурност.


0888 991 866
КОКАИН

# От Каритас срещам много подкрепа

***Рони, 26 г.*** *ХИВ позитивен, Хепатит С*

*Рони е красиво момче, с големи тъжни очи. Повече от 6 години посещава специализираната кола на Каритас София в столицата, в която разговаряме. Тук той е разбрал и за своя положителен ХИВ статус. Не иска да бъде сниман, заради семейството си. Опитва се скришом да избърше сълзите си, докато разказва за 2-годишното си детенце…*

Започнах да се друсам на 17г.- първо с хероин, после с амфети и метадон, братовчед ми ме научи. Не помня преди точно колко време, но научих за програмата на Каритас София и започнах да посещавам мобилния център. Винаги са ми помагали, превързвали са ми раните, лекували са ме и са ми давали различни продукти, които получават като дарение. Те ме насочиха към лечебни програми. Откакто се записах в една от тях не вземам нищо - чист съм. Спрях и да крада. Преди се събирах с лоши приятели и правех нередни неща, крадяхме, и от родителите си крадях, за да си купуваме наркотици. Вече съм прекъснал връзка с тях, не могат да ме принудят да правя неща, които не искам. Не исках полиция да идва вкъщи и да плаши семейството ми. Реших, че ми стига толкова и се отказах. Имам детенце на 2 годинки и се чудя как да го изхранвам. Основно събирам желязо и хартия, защото в момента нямам работа. Преди се занимавах със строителна дейност. Не мога да се прибера вкъщи преди да заработя 10 лева, защото няма с какво да нахраним детето. Побъркват се, когато го чуя да плаче от глад, това ми е най-голямата болка. Искам да съм нормален човек, да работя и да се занимавам с нещо. Детето и жена ми да имат всичко, да не мисля за обувчици, дрехи, да не ги лишавам от нищо. Само заплатата на жена ми не стига, един телевизор не можем да си купим, затънали сме в дългове. Като се обърна назад, все тежки дни си спомням, питам се с какво съм виновен. Радостта са ми жена ми и детето. Те ми дават много кураж. В началото не бях й казал, но след време признах и тя ме разбра. И родителите ми ме подкрепят сега, защото виждат, че се боря и искам да променя живота си. Много е важно да има кой да ти подаде ръка, да те подкрепи, тези хора никога няма да забравя и винаги ще споменавам с добро. Но освен близките ми, малко са останалите, които са готови да помагат. От Каритас срещам много подкрепа. Галя винаги ми е помагала, дава ни каквото имат - инструменти, млека и други продукти. Винаги мога да разчитам на тях - за консултация и съвет, за медицинска помощ, за приятелски разговор. Важно е да има кой да те разбере.

Мобилните центрове на Каритас София работят на терен с употребяващи психоактивни вещества. Специализираните коли на Каритас обикаля в различни райони на София и Бургас по предварително определен график. В Бургас разполагаме и с дропин център. В работата си с употребяващи психоактивни вещества ние сме се утвърдили като една от първите долечебни програми за намаляване на вредите от употреба на наркотици. Работим със зависими, проституиращи, млади хора в риск, деца на улицата, бездомни. При нас те получават първична медицинска помощ - третиране на местата за инжектиране, обработка на абсцеси, неизискващи хирургична намеса, възможност за ползване на медицински прегледи и консултации по други здравни проблеми, възникнали в следствие употребата на наркотици, предоставяне на лекарства и освежителни напитки, изследвания за: хепатити В и С, сифилис, ХИВ/СПИН, ваксиниране за хепатит В. В микробусите и в центъра в Бургас те получават и морална, чисто човешка подкрепа и разбиране. С екипите, които се състоят от медицинска сестра, психолог и шофьор, те са приятели. Там те получават съдействие за записване в лечебни програми, издаване на нови документи и за всичко, с което се сблъскват в тежкия си живот и не могат да се справят сами. Тези хора нямат здравни осигуровки и средства и единственото място, на което получават медицинска помощ са колите на Каритас. Ние се стремим да направим живота им по-лек и да ги подкрепим в борбата им с това тежко заболяване.



„Имала съм какви ли не случаи - обработвала съм страшни рани и абсцеси с подръчни материали, тъй като няма средства. Най-тежкият момент обаче е, когато съобщаваме за положителен ХИВ статус. Изискват се много усилия и умения, за да ги убедиш, че има защо да се борят и да живеят. За 2011г. имаме 20 регистрирани случая на заразени с ХИВ“ – Галя, медицинска сестра и ръководител на екипа в София. Работим в сътрудничество с Националния център по наркомании, от който получаваме подкрепа за кръвните изследвания и за включване в лечебна програма на нашите клиенти, както и за супервизията на нашите екипи.



# Води ни уважението и любовта към ближния

***Ваня, 71 г. – доброволка***

*По професия Ваня е медицинска сестра. От близо 12 години е заедно с енорийския Каритас Пловдив. Те се грижат за болни стари хора.. Правят всичко сами и от любов към ближния. Казва, че макар и да е тежко понякога, всеки трябва да се научи да помага.*

Всичко започна след като през 2000 година Църквата организира поклонение в Лурд с Отец Даниел и сестра Анна, за осъществяването на което много ни помогна и Отец Мари Жерар от Франция. Останахме впечатлени колко много доброволци имаше на площада, бяха довели дори и болни с легла за тържествената литургия. Видяхме как доброволците дават вода на болните, как се грижат за тях, как ги носят на ръце. Като се прибрахме, разказахме на Отец Петър и заедно с монахините създадохме групата, която по-късно стана енорийски Каритас. Така и започнахме – плахо, малко по малко. Преминахме обученията, организирани от Каритас София, по време на които ние се научихме как да бъдем доброволци, как да набираме кадри, как да се грижим за хората. В момента сме 15 доброволци, предимно възрастни хора (дори имаме жена на 80 години). Всеки се грижи за определен брой хора, за да може по-добре да ги познаваме, но ако се наложи отговорникът да отсъства, другите поемат грижата. Събираме се всяка трета неделя от месеца и на срещите споделяме за нуждите на болните и с какво можем да им помогнем. На възрастните и болни хора помагаме с извършването на медицински услуги - инжекции, превръзки, обгрижване на лежащоболните от медицинска сестра - също доброволец. Чувствам радост в душата си, че съм помогнала. Макар и тежко да гледаш страданието, е хубаво да помогнеш в труден момент. Води ни уважението и любовта към ближния. Възрастните се нуждаят просто някой да поговори с тях, обичат да слушат, да им се почете, да кажем молитвите си заедно, да пеем църковни песни. Имат нужда да почувстват, че са живи, уважавани, почитани и не са изоставени, защото това им тежи най-много. След като им помогнем и ни остане време да си поговорим с тях, очите им светват с жив пламък и те се радват на присъствието на друг човек. Не е важно да помогнеш на някого само материално, или да превържеш раните му, важно е и да можеш да го изслушаш с любов и разбиране. Много ни се иска да имаме по-млади хора в групата, защото освен сестрите и едно момиче - Герганка, доброволците ни са предимно възрастни хора, пенсионери, а ние искаме да предадем на нашите млади последователи това, което правим, защото мислим, че то е нещо много добро, носи истинско удовлетворение и радост. За да се посветиш на ближния, трябва да изпитваш вътрешна потребност, да си готов за това. Това е съпричастност, да намалиш самотата и страданието, да направиш на някого живота по-лек. Бих посъветвала възрастните хора със свободно време да помагат - да дадеш чаша вода, да поговориш със самотен човек, да направиш нечий ден по-хубав - в това има смисъл. Обстановката е тежка, не всеки може да я понесе, но трябва да се научим да го правим. Да не забравяме, че всички ние остаряваме и се разболяваме и е много хубаво някой да ни подаде ръка. Благодаря на Отец Петър и на сестрите Анна и Евгения, с чиято помощ нашата група вече 12-та година има възможност да прави живота на нуждаещите се възрастни хора по-добър, изпълнен с вяра, надежда и любов. Защото за нас, вярващите, всичко е любов.

Каритас е създадена от Католическата църква, за да може обичта към ближния да се лее по-организирано, съответно - по-ефективно. Във всички дейности на Каритас София има място за доброволци. Доброволците са в основата на Каритас. Всеки сам може да избере на каква кауза да посвети времето и усилията си, а в наше лице ще открие подкрепа и съдействие във всеки един момент. За да се чувстват комфортно и да са добре запознати със същността на организацията и нейната връзка с Католическата църква, ролята ѝ в духовния свят на вярващите и мястото ѝ сред другите професионални доставчици на социални услуги, ние предлагаме въвеждащо обучение в рамките на Улилище на Каритас. За доброволците организираме летен лагер, обменни посещения, духовни упражнения, чествания, с които допълнително ги мотивираме.



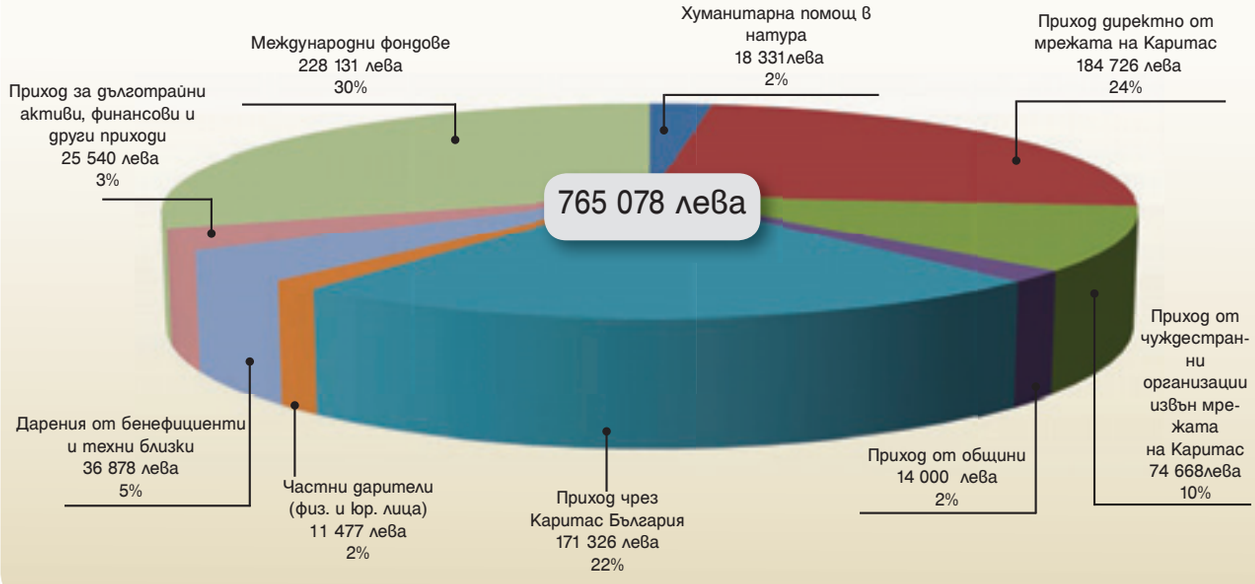
По повод 2011 – Европейската година на доброволчеството, Каритас София организира Национална конференция за доброволчеството. На форума се събраха представители на неправителствени организации, преподаватели в средни и висши учебни заведения и доброволци, за да отпразнуват заедно солидарността и всеотдайността на тези хора, посветили свободното си време на грижата за ближния и благото на обществото.

# Финансиране през 2011

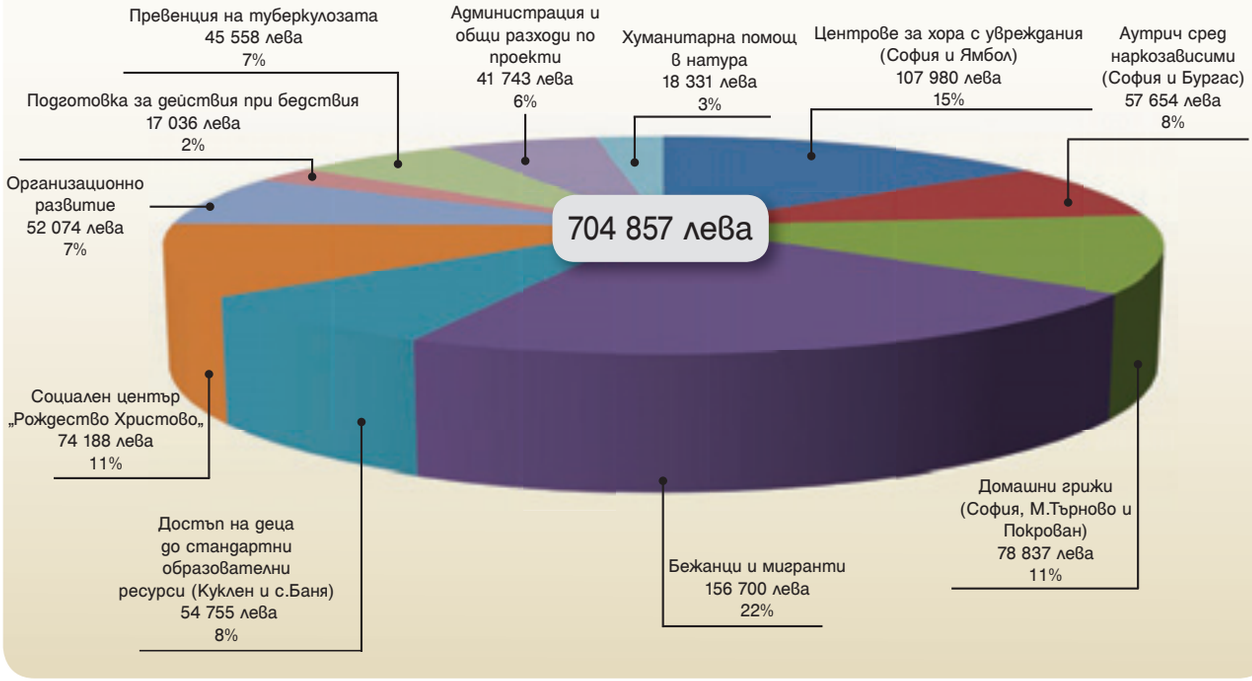
От създаването си Каритас София разчита основно на партньорите си от Западна Европа, които разглеждат и преценяват нашите мотивирани проектни предложения. През последните години обаче техните приоритети изключват България, заради статута на страната ни като развита. Въпреки че през 2011 делът на грантовете от мрежата на Каритас остана водещ, той бе с 30% по-малко в сравнение с 2010. Това бе компенсирано с финансиране от международни фондове и програми чрез български държавни институции, пред които успешно кандидатствахме. Два пъти повече са частните дарения.

Грижите за хората с увреждания и за изоставените стари хора са необходими на все повече хора. Ние, като сдружение с нестопанска цел, нямаме достъп до държавни програми и фондове за нашата работа с тези хора. Разчитаме на чуждестранни организации и частни дарители. Помогнете ни да разширим вече установените ни добри практики и да достигнем до още повече хора в неравностойно положение.

## Какви грантове и дарения получихме през 2011?




## За какво изразходвахме грантовете и даренията?

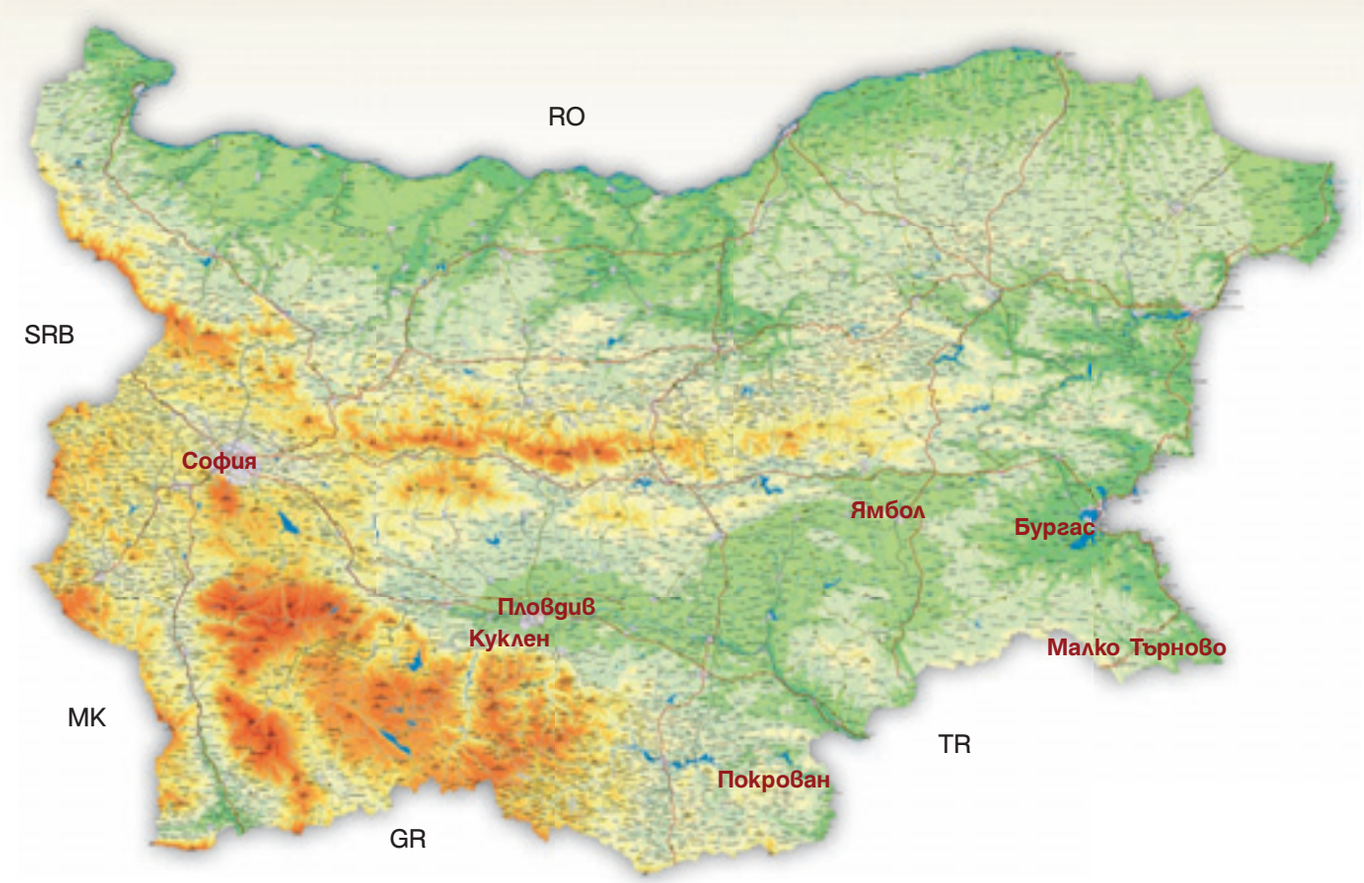


# Каритас София

**Управителен съвет**
Иво Драганов (Председател)
Отец Петр Цврkал
Весела Садовска

**Изпълнителен орган**
Цветомир Думанов – изп. директор
Виктория Гоцева – маркетинг и PR
Юлка Минчева – счетоводител
Владимир Панайотов – касиер

**Седалище**
София 1309
ж.к. Илинден, бл.55, вх.В, ап.47
тел.+359-2-920-08-25
www.sofia.caritas-bg.org




**София**
„Благовещение“ център
за деца и младежи с увреждания
Владимир Владимиров
+359-888-987-596
blagoveshtenie@caritas-bg.org
ул.„Киро Тулешков“ №16

Домашни грижи
Натали Ценкова
+359-889-899-571
homecare@caritas-bg.org

„Рождество Христово“ център за жени в неравностойно положение
Людмила Баликова
+359-2 86-96 335
rojdestvo@caritas-bg.org
бул. „Гоце Делчев“ 155-157

Мобилен център за работа с наркозависими
Галя Якова
+359-885-256-420
drugs.free.sofia@caritas-bg.org

**София**
Работа с бежанци и мигранти
Радосвета Хаджиева
+359-888-397-230
migration@caritas-bg.org
ж.к. „Илинден“, бл. 55, вх. В

**Ямбол**
„Каритас“ център
за младежи с увреждания
Стефан Петков
+359-888-200-328
dchu.yambol@caritas-bg.org
ж.к. „Златен рог“ №2

**Малко Търново**
Домашни грижи
Регина Дамовова
+359-886-869-402
homecare.mturn@abv.bg
ул. „Княз Борис“ №52

**Покрован**
Дневен център за стари хора
Мария Пандова
+359-885-256-677

**Бургас**
Енорийски Каритас
Наталия Шарбанова
+359-888-200-319
caritas.burgas@caritas-bg.org
ж.к. „Братя Миладинови“, бл.57, вх.8

**Куклен**
Енорийски Каритас
Елена Стойкова
+359-899-815-737

**Куклен**
Център за извънкласни дейности
Стефка Гечева-Ламбрева
+359-887-941-365
caritas_kuklen@abv.bg
ул. „Ал. Стамболийски“ №52

**Пловдив**
Енорийски Каритас
Весела Чолакова
+359-878-971-190
ул. „Кръстю Пастухов“ №22

bauMax
СОЦИАЛНА ПРОГРАМА

Да си подадем ръка

## Послушай своя bauMax:

# „ИМА МЯСТО, НА КОЕТО НЕ СЪЩЕСТВУВАТ ГРАНИЦИ!“

